

Ecou de Ianuarire

Flavius Laurian Duverna

Ecou de Ianuarire

Cu mantia sa cea albă peste dealuri și câmpii
Peste munții cei înalți, cu crestele pân' la nori,
A-mbrăcat iarna natura ce străluce în splendori
Prin albul cel mai curat, prilej de mari bucurii.

Înhămați la săniuțe, cu frânghii sub subsuori
Urcă-ncet pe derdeluș, cârduri droaie de copii,
Și sunt veseli și toti râd, ca și fulgii cei zglobii
Și de urci pe săniuță, la vale-n jos parcă zbori.

Pe la case, prin ogrăzi, lumea toată-i liniștită
Și se bucură de iarnă, că pământul l-a-nvelit,
Cu mantia de zăpadă peste sămânța-ncolțită

Ca să crească viguros, bobul de grâu înfrățit,
Și tot ce s-a semănat, s-aducă roadă-nsutită
Prin grija lui Dumnezeu,... celui ce-a agonisit.

Flavius Laurian Duverna